

have, ikke vilde kunne have Indflydelse paa Sagen. Jeg troer ikke, at den meget ærede Kultusminister er berettiget til at gaae ud fra en saadan Forudsætning med Hensyn til den Afstemning, som her finder Sted. Jeg troer, at ethvert her tilstedeværende Medlem afgiver sin Stemme i Henhold til den Dverbeviisning, han har om Sagen, og jeg troer ikke, man kan gaae ud fra, at et Medlem skulde sige Nei i det Haab, at dette Nei ingen Betydning vilde have.

Kirke- og Underviisningsministeren: Jeg behøver vist neppe at bemærke, at jeg paa ingen Maade yttrede mig saaledes; det kunde aldrig falde mig ind. Hvad jeg vilde sige, var, at, naar man gik ud fra, at Ens Nei kunde faae en afgjørende Indflydelse, — og det maa man gaae ud fra, naar man afgiver sit Nei, da det ellers kun er en præsøsløs Fornøielse at udtale det — saa er der en overordentlig vægtig Dpfordring tilstede til at vise, hvorledes man da vilde kunne føre Sagen videre. Thi det maa jo dog bemærkes, at her er noget Særegent tilstede ved denne Sag, ganske anderledes end ved de allerfleste andre Sager, som kunne opstaae, det nemlig, at i det Dieblit, et af Thingene siger Nei, saa ere vi med en uimodstaaelig Kraft førte tilbage til den saa ofte omtalte Datum, og der kunde da ikke være Spørgsmaal om at gjøre det om igjen, eller om at sammenfalde en ny Rigsdag, eller paa anden Maade at faae Sagen til at gaae videre; og, som sagt, der kunde allermindst være Spørgsmaal om, at dette Ministerium skulde paatage sig at gjøre Noget for at faae en Tilstand til at gaae, hvilken det maa ansee for den allerfarligste og fletteste, hvori man for Diebliffet kunde styrte Landet.

Bloch: I Anledning af, hvad der af den ærede 1ste Landsthingsmand for 3die Kreds (Drieser) blev yttret om, at vi ved at gjøre det tredie Skridt vilde styrte i Afgrunden, skal jeg blot tillade mig den Bemærkning, at den hele Situation synes mig at vise, at det ikke

er ved at gjøre det tredie Skridt, vi kunne frygte for at styrte i Afgrunden, men at vi ved at gjøre dette tredie Skridt netop skulle, ved de Dplysninger, Ministeriet vil meddele, komme til Sikkerhed om, hvorvidt der virkelig er en Afgrund eller ikke, og hvorvidt vi dog ikke, ved just at gjøre det fjerde Skridt i samme Retning, kunne komme lykkeligt over Afgrunden.

Da ellers Ingen ønskede at yttre sig, gik man over til Afstemning, hvorved:

1) Grundlovsbestemmelsens § 5 (see Anhang, Sp. 4) vedtoges med 42 Stemmer mod 2.

2) Grundlovsbestemmelsens § 6 (see sammesteds) vedtoges med 41 Stemmer mod 3.

Derefter fattes Sagens Dvergang til tredie Behandling under Afstemning, og vedtoges med 41 Stemmer mod 3.

Formanden: Efter hvad jeg tidligere har tilladt mig at tilkjendegive, er det min Mening, at 3die Behandling foretages imorgen, naturligvis under den Betingelse, at Thinget dertil giver sit Samtykke. Denne Bestemmelse vil da ogsaa have Birkning paa Indgivelsen af Vædringsforslag, hvorpaa jeg skal tillade mig at henlede Opmærksomheden.

Justitiarius i Høiesteret har tilkjendegivet mig, at der idag i Høiesteret, i Dverensstemmelse med Loven om Rigsretten af 3die Marts 1852 § 2, er foretaget Valg af Medlemmer til Rigsretten, og at følgende Høiesteretsassessorer ere valgte: Conferentsraad Lassen, Conferentsraad Koefoed, Conferentsraad Nielsen, Conferentsraad Rothe, Conferentsraad Rottbøll, Kammerherre Koefoed, Etatsraad Thomsen og Kammerherre, Baron Bretton.